

01 ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Με όχημα
την ποίηση

Ανθολόγος:
Λουκάς Αξελός

ΕΖΡΑ ΠΑΟΥΝΤ (1885-1972)

Εντολή

Πηγαίνετε τραγουδία μου στον μονακό, τον στερημένο, τον νευρωτικό, σ' όποιον σκλαβώθηκε συνθηκολογώντας, πείτε τους πως τους τυράννους τους καταφρονώ. Να πάτε σαν γιγάντιο κύμα δροσερού νερού, πείτε τους πόσο τους τυράννους καταφρονώ.

Μιλήστε ενάντια στην ασύνειδη καταπίεση ενάντια στην τυραννία των βαρετών ανθρώπων, μιλήστε ενάντια στις δεσμεύσεις. Να πάτε στην βαθύπλοτη που πεθαίνει από πλήξη και στις γυναίκες των προαστίων.

Πηγαίνετε στους κακοπαντρεμένους σ' όσους κρατούν κρυφό το φαλιμέντο τους, στους παράταιρα ζευγαρωμένους, στην εξαγορασμένη σύζυγο, πηγαίνετε στην πλούσια κληρονόμο,

σ' αυτούς που ζουν στην λεπταίσθητη λαγνεία, και σ' εκείνους που οι ευγενείς τους πόθοι ματαιώθηκαν. Απλωθείτε σαν πανούκλα πάνω στου κόσμου την ανία, με την κόψη σας στραμμένη εναντίά της, δυναμώστε τα χαλαρά σκιοινιά, χαρίστε θάρρος στα φύκια και τα πλοκάμια της ψυχής.

Να πάτε με τρόπους φιλικούς, με λόγο ξεκάθαρο, έτοιμοι να διακρίνετε το νέο κακό και το νέο καλό. Αντισταθείτε σε όλες τις μορφές καταπίεσης. Πηγαίνετε σ' όσους μεσόκοπους χοντραίνουν και σ' αυτούς που έχασαν κάθε ενδιαφέρον. Πηγαίνετε στους νέους που ασφυκτιούν στην οικογένεια. Ω, πόσο είναι φοβερό να βλέπεις τρεις γενιές στοιβαγμένες σ' ένα σπίτι! Είναι σαν γέρικο δέντρο με βλαστάρια και τ' άλλα του κλωνάρια σάπια και πεσμένα.

Πηγαίνετε κι απηφίστε την κοινή γνώμη, αρνηθείτε τούτη την φυτική, εξ αίματος, δουλεία. Πείτε για την ελεύθερη συγγένεια του πνεύματος και του νου. Εναντιωθείτε σ' όλες τις μορφές καταπίεσης.

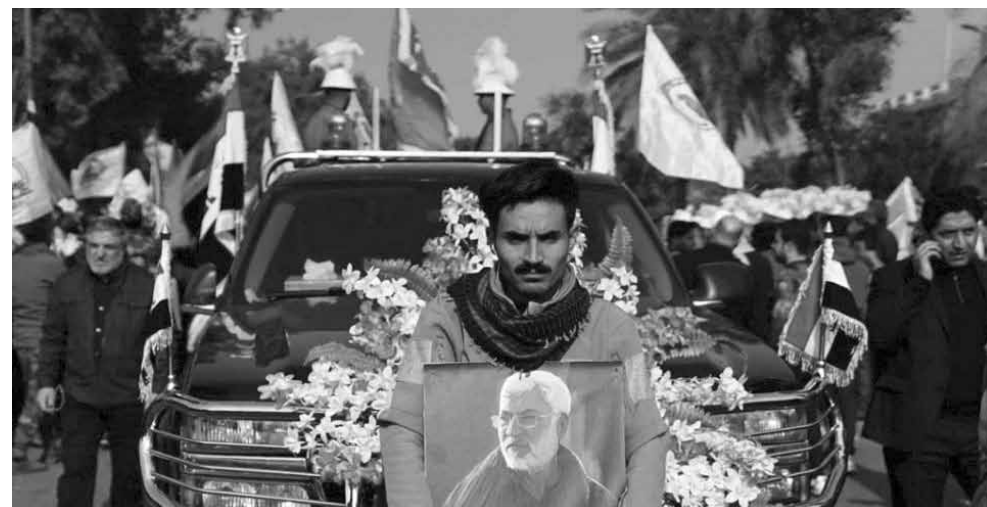
Μετάφραση:
Τάκης Παπαγγελόπουλος

Σουλεϊμανί: Ένας σωτήριος θάνατος

■ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Αποστολόπουλου

Η εκτέλεση του Ιρανού στρατηγού Σουλεϊμανί θεωρήθηκε, από υποτίθεται αρμόδιους ξένους και Έλληνες, προάγγελος του Γ' Παγκοσμίου Πολέμου, όπως η δολοφονία του Δούκα Φερδινάνδου ήταν αφορμή για τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Πολλοί φοβήθηκαν, η κατάσταση εκτονώθηκε, το κύρος των «ειδικών» πληγώθηκε. Αλλά τίποτα δεν έχει τελειώσει. Στη ρέουσα πραγματικότητα του σήμερα η Ελλάδα κάθεται στο παγκάκι και βλέπει τους άλλους να τρέχουν. Η Ελλάδα δεν είναι απομονωμένη, είναι αδιάφορη. Την προσπερνάνε αυτοί που δεν είναι χασομέρηδες, πάνε στη δουλειά και λύνουν προβλήματα.

Ο (ΥΠΟ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ) Ιρακινός πρωθυπουργός Αμπντούλ Μαχντί, αποκάλυψε, μιλώντας στη Βουλή μετά τη δολοφονία Σουλεϊμανί, ότι ο Τραμπ τον είχε απειλήσει τηλεφωνικά πως θα δολοφονηθεί αν δεν ακυρώσει το συμβόλαιο που μόλις είχε υπογράψει με την Κίνα για την ανοικοδόμηση/ηλεκτροδότηση του Ιράκ (*Reseau International*, 13/14-1). Ο Ιρακινός πρωθυπουργός πρόσθεσε ότι ο Τραμπ τον προειδοποίησε πως θα οργανώσει (ο Τραμπ) μεγάλες διαδηλώσεις στο Ιράκ και θα βάλει ελεύθερους σκοπευτές να σκοτώνουν τους διαδηλωτές ώστε να αναγκαστεί να παραιτηθεί (εμείς με μια επίσκεψη Πομπέο γλιτώνουμε τις ακρότητες και τακτοποιούνται όλα). Οι νεκροί στις διαδηλώσεις έφτασαν τους 400 και ο Μαχντί παραιτήθηκε. Μετά ο Τραμπ κάλεσε τους μουλάδες στο Ιραν να μην σκοτώνουν όσους διαδηλώνουν εναντίον του καθεστώτος. Από τη Βαγδάτη στην Τεχεράνη έγιναν τα ίδια. Τα διεθνή ΜΜΕ αναφέρουν ότι ελεύθεροι σκοπευτές πυροβόλυσαν στην Τεχεράνη τους οργισμένους διαδηλωτές κατά του καθεστώτος. Σκοπός της καταγραφής αυτών των (παλαιών) μεθοδεύσεων δεν είναι ένας στείρος αντιαμερικανισμός αλλά για να είμαστε γνώστες ότι οι πολιτικοί σχεδιασμοί και οι απειλές έχουν εφαρμογή στο δρόμο, ανελέητη. Μετά τη δολοφονία Σουλεϊμανί έγινε γνωστό ότι οι Ιρανοί, ψύχραιμοι, ενημέρωσαν τον πρωθυπουργό του Ιράκ Α. Μαχντί (που κάνει τον ταχυδρόμο) ότι θα χτυπούσαν, σε αντίποινα, συγκεκριμένες αμερικανικές Βάσεις, δίνοντας την ευκαιρία στους Αμερικανούς πεζοναύτες να κρυφτούν. Όπως και έκαναν. Τέτοια γαλακτική ευγένεια μεταξύ, υποτίθεται, εχθρών δεν έχει προηγούμενο στις διεθνείς σχέσεις. Αλλά οι Ιρανοί απλώς ανταπόδωσαν ευγενικά την πρόνοια των Αμερικανών να ειδοποιήσουν τον Μαχντί ότι (πρώτοι αυτοί)

Πόσος χρόνος άραγε θα χρειαστεί για να αντιληφθούμε την καινούργια αλυσίδα: «απειλές πολέμου, υποχωρήσεις, το δίκαιο του ισχυρού υπεράνω όλων». Στην αναμονή έως ότου εξαντληθούν ή αυτές οι ευρεσιτεχνίες εξαπάτησης ή η υπομονή μας

θα βομβάρδιζαν ορισμένους στόχους στο Ιράκ. Σ' αυτούς σκοτώθηκε ο Σουλεϊμανί αλλά και ο Ιρακινός στρατηγός αλ Μουχάντις, συνεργάτης του Πέρση και ηγέτης της Ιρακινής Χεζμπολά. Αυτές οι αλληλοενημερώσεις προκαλούν τη σκέψη ότι η επιχείρηση δεν είχε στόχο απλώς να εξαλείψει μια-δυο προσωπικότητες αλλά να εξαφανίσει συγκεκριμένα ανθρώπινα εμπόδια σε ορισμένες εξελίξεις που προδιαγράφονται στο προσκήνιο και στο παρασκήνιο. Π.χ. δημοσίως ο Τραμπ δήλωσε ότι οι ΗΠΑ δεν εξαρτώνται πλέον από το πετρέλαιο της Μ. Ανατολής και θα αποχωρήσουν. Ο ανώτατος αγιατολάχ Χαμενέϊ δήλωσε ότι η αποχώρηση των ΗΠΑ από τη Μ. Ανατολή θα είναι η τιμωρία τους για τη δολοφονία του Σουλεϊμανί. Συμφωνία κυρίων.

ΟΙ ΑΠΕΙΛΕΣ και οι πολεμικές ιαχές στο Ιράν, στη Β. Κορέα και παντού αλλού προκαλούν τρόμο έως ότου οι «σώφρονες» επιβάλλονται και σώζουν την παρτίδα. Κάπως έτσι έγιναν γκρίζα τα Ίμια και έτσι ακριβώς πάμε για μια θριαμβευτική μοιρασιά του Αιγαίου και όχι «απλώς» συνεκμετάλλευση στο Αιγαίο. Τον Σουλεϊμανί υποστήριζε το 80% των Ιρανών, σύμφωνα με δημοσκόπηση. Νομιμόφρων ή όχι αποτελούσε, εξ αντικειμένου, πρόσφορη λύση όχι απλώς για μια άλλη κυβέρνηση αλλά για αλλαγή καθεστώτος, προσφέροντας ένα πατριωτικό και κοσμικό πλαίσιο. Απαλλάσσοντας την κοινωνία από τον ασφυκτικό θρησκευτικό εναγκαλισμό και αποκαθιστώντας την εθνική αστική τάξη στην ηγεσία του Ιράν, ως συνεχιστής του Μοσαντέκ (αστός πρωθυπουργός που ανάτρεψαν οι ΗΠΑ το 1953), και αντίπαλος των νεοφιλελεύθερων φιλοευρωπαϊών ή/και φιλοαμερικανικών

μεγαλοαστών/μεσοαστών εμπόρων (γνωστών με την επωνυμία «το παζάρι») πρόθυμων πάντα για «ευελιξία». Τελικά, αυτός δεν υποχώρησε και σκοτώθηκε, αυτοί μπορούν να συνομιλήσουν στο (κοντινό) μέλλον, εμείς μπορούμε να συνεχίσουμε τον μακάριο ύπνο μας. Στο περίπλοκο παζλ του Μεσανατολικού να ληφθεί υπόψη ότι ο τελών, όπως λέει ο ίδιος, υπό απειλή δολοφονίας πρωθυπουργός Μαχντί είχε ζητήσει από τις ΗΠΑ να αποχωρήσουν από τη χώρα λίγα 24ωρα πριν από το φονικό. Η απάντηση των Αμερικανών ήταν, σε πολύ ευγενική απόδοση, «άντε να κάνετε εκείνο που ξέρετε». Άλλο να λες ότι θα φύγεις από τη Μ. Ανατολή κι άλλο να αφήσεις το πετρέλαιο του Ιράκ στους ιθαγενείς και στους Ρώσους. Σ' αυτό το πλαίσιο έγινε το ταξίδι του κ. Μητσοτάκη στις ΗΠΑ. Είναι για γέλια και για κλάματα, με βάση και τα παραπάνω, η ανενδοίαστη πρόταση Τσίπρα να απειλήσουμε τις ΗΠΑ (!) ότι δεν θα ψηφίσουμε, στη Βουλή, την αναβάθμιση της αμυντικής συνεργασίας έως ότου οι Αμερικάνοι μας στηρίξουν ξεκάθαρα. Ο άνθρωπος που παράδωσε στους Σκοπιανούς «γλώσσα και εθνικότητα» (κατόπιν αμερικανικής επιθυμίας) παριστάνει το παλικάρι. Για να μη σπαταλάμε χρόνο και χαλάμε τη διάθεσή μας μπορούμε να συνοψίσουμε. Σε όλη τη Δύση χρειάστηκαν τρεις δεκαετίες, μετά την πτώση της ΕΣΣΔ, για να αρχίσουμε να αντιδρούμε στα «αγαθά» της Παγκοσμιοποίησης. Πόσος χρόνος άραγε θα χρειαστεί για να αντιληφθούμε την καινούργια αλυσίδα: «απειλές πολέμου, υποχωρήσεις, το δίκαιο του ισχυρού υπεράνω όλων». Στην αναμονή έως ότου εξαντληθούν ή αυτές οι ευρεσιτεχνίες εξαπάτησης ή η υπομονή μας.